

Hradby - Marien

Amaj7 Amaj6 Dmaj6 Dmaj7
Hej proč zkoušíš to teď vzdát,
Amaj7 Amaj6 G
když došel jsi až sem,
D Hmi
jen vzít slunce do dlaní a ve stéblech trávy snít
E C#mi
cosi se valí a myšlenku nelze zastavit,
F#mi E D
hradby se bortí a stěží půjdou opravit,
Hmi E
jen ve stéblech trávy snít.

Chabý záblesk z minula,
příběh těch loňských životů,
vsazených do rámu,
snad z osmého století,
drsný jak dlaně všech lidí co sklízí na polích,
pevný jak nepadlé hradby Konstantinopoli,
po osm staletí.

A Hmi
R: Dej bůh nám malým malé trápení,
E A E
co dá se unést a co se časem zahojí,
A Hmi
dej bůh nám sílu bránit vlastní hrad,
E C#mi
aby tu kámen na kameni mohl chvíli stát,
F#mi E D
ať lidé doznají klidu pasoucích se stád,
Hmi E
ve jménu smíření.

V chrámoví zvony dozněly,
a bůh ví kde je bůh,
čas ideál předků vzal,
kdo z nás zůstal Pokorný,
čemusi věříš, co nedá se pevně uchopit,
chceš vidět anděly dobrá běž se utopit,
a splétej si vlastní bič.